

нія-та е отъ голѣмы-ты способы да ся приближавать души-ты при Бога, и да ся съобщимъ съ него. Въ молитвѣ-тѣ ные говоримъ къмъ Бога; а въ Писаніе-то Богъ говори къмъ насъ.

Това четеніе приноси и истинно благополучіе. “Голѣмъ миръ иматъ, които обычатъ законъ-тъ Господень (Пс. 119 ; 165).” Солуняне-ти пріяли Евангеліе-то съ радость на Свѣтаго Духа. Като четешъ или слушашъ думы-ты Христовы, ще находишъ често, че сърдце-то ти, като на ученицы-ты, които отивали въ Еммаусъ, гори вътрѣ въ тебе. Колкото ся умножава вѣра-та ти, толкова ще ся утвърди убѣжденіе-то ти, че Божіи-ты обѣщанія ще земать край: ще видишъ въ тѣхъ дѣль-тъ си, и ще ся възрадувашъ въ надеждѣ-тѣ на вѣчно-то блаженство отвѣдь гробъ-тъ. Не ся отчаювай обаче ако не приемешъ изведнѣждъ твѣя благодѣянія, или ако ти ся не вижда скорѣ успѣхъ-тъ ти да живѣешъ по Бога. Успѣхъ-тъ ти може да е истиненъ, ако и да е забавенъ и едвамъ усѣтителенъ. Новорожденный-тъ младенецъ ежедневно приима хранѣ, и изведнѣждъ не станува мѣжъ но постепенно преминува дѣтинскій-тъ и мѣжескій-тъ възрастъ. Така и тука. Не ся отчаювай ако четеніе-то е нѣкакъ тягоба на растлѣнно-то ти естество, и ти ся види неприятно и отягчительно ученіе. Постоянствуй още въ него, като помнишь че тоя трууъ е полезенъ, и че безсамоотверженіе нищоддобро не станува.